

بررسی جایگاه مشارکت شهروندان در حکمروایی خوب شهری با تأکید بر شهرداری اسلامشهر

غلامحسن شیرازی^{۱*}، نعمت حسین زاده^۲، حسن لطفی طلب^۳، حسن قربانلو^۴

- ^۱- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری
- ^۲- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر
- ^۳- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر
- ^۴- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

چکیده

محیط شهری پیچیده، پویا، متنوع و به عنوان یک منبع توسعه مطرح است که مستلزم ظرفیت بالای مدیریتی است و حکمرانی خوب شهری قابلیت فراهم کردن آن را دارد. الگوی حکمروایی خوب شهری به عنوان فرایند مشارکتی توسعه تعریف می شود که به موجب آن همه ذینفعان شامل حکومت، سازمان های غیر دولتی و جامعه مدنی وسایلی را برای حل مشکلات شهری فراهم می کند. در این الگو مسئولیت اجرایی مستقیم مدیریت شهری کمتر شده و امکان بیشتری برای برنامه ریزی و کنترل از پایین به بالا توسط سازمان های غیر دولتی و نهادهای مردمی فراهم شده است. این مقاله با هدف سنجش میزان مشارکت شهروندان در مدیریت شهر اسلامشهر بر اساس الگوی حکمرانی خوب شهری تدوین شده است و به بررسی معناداری رابطه بین معیارهای حکمرانی شهری (شفافیت و پاسخگویی، عدالت اجتماعی، آگاهی شهروندی، اعتماد اجتماعی و کارآیی و اثر بخشی) به عنوان متغیرهای مستقل با متغیر وابسته مشارکت شهروندان در مدیریت شهری پرداخته است. نوع تحقیق کاربردی و روش مطالعه توصیفی- همبستگی می باشد. روش جمع آوری اطلاعات، پیمایشی از طریق پرسشنامه بود و تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS صورت گرفت. حجم نمونه تحقیق با استفاده از فرمول کوکران ۲۰۰ نفر محاسبه گردید. نتایج تحقیق نشان داد که از بعد ذهنی و تمایل شهروندان به مشارکت در مدیریت شهری بالاست و با مشارکت آنها بستر بسیار مناسبی برای اداره امور می تواند وجود داشته باشد.

واژه های کلیدی: الگوی حکمرانی خوب شهری، مشارکت شهروندی، مدیریت شهری، شهر اسلامشهر